

ת"פ (רחובות) 44225-01-24 - מדינת ישראל נ' ישראל רפאל ראובן

ת"פ (רחובות) 44225-01-24 - מדינת ישראל נ' ישראל רפאל ראובן שלום רחובות

ת"פ (רחובות) 44225-01-24

מדינת ישראל

נגד

ישראל רפאל ראובן (עציר)

בית משפט השלום ברחובות

[11.11.2024]

כבוד השופטת קרן וקסלר

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו במסגרת הסדר טיעון דיוני בשני כתבי אישום, בביצוע שורה של עבירות רכוש, כמפורט להלן:

ת"פ 50434-01-23 (תיק באר שבע)

על פי המתואר בפרט האישום הראשון, במועד הרלוונטי הועסק הנאשם במשך כ- 3 חודשים אצל המתלונן בתפקיד עובד מטבח בישיבה אשר בניהולו. בתאריך 16.1.2023 בשעה 10:30, הגיע הנאשם ליחידת הדיור בבית המתלונן, בעיר באר שבע, שם התגוררה בתו ד' והתפרץ אל תוך הבית. ד', שהקיצה משנתה למשמע רעשים מכיוון המטבח, קראה לבעלה מספר פעמים ומשלא נענה ותוך שאוחזת בידה את בתה התינוקת, הבחינה ברגלו של הנאשם אשר עמד על שיש המטבח בעודו יוצא מהבית דרך החלון.

בגין מעשה זה הורשע הנאשם בהתפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע עבירה, לפי סעיף 406(ב) בחוק העונשין.

על פי המתואר בפרט האישום השני, בהמשך למתואר לעיל, הגיע הנאשם לבית אחר והתפרץ לתוכו, תוך שגרם לשבירת חפצים. בנסיבות אלה גנב הנאשם משידת חדר השינה שעון זהב ותכשיטי זהב ויהלומים. המתלוננת ששמעה רעשים של נפילת חפצים, הבוקעים מכיוון חדר המקלחת, הצמוד לחדר השינה, הבחינה בנאשם כשהוא עומד בצמוד לחלון כשרגלו האחת בתוך הבית, אז הזעיקה משטרה למקום.

בגין מעשה זה הורשע הנאשם בהתפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע עבירה, לפי סעיף 406(ב) בחוק העונשין;

גניבה, לפי סעיף 384 בחוק העונשין; והיזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 בחוק העונשין.

ת"פ 44225-01-24 (תיק רחובות)

בהתאם לחלק הכללי, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום נהג הנאשם להתפרץ לבתים ביישובים ובקיבוצים באזור דרום השפלה. הנאשם היה גונב תכשיטים יקרי ערך ומוכר אותם לאדם אחר (הסוחר) בתמורה לכסף מזומן, בתעריף שנע בין 90 ל-100 ₪ לגרם זהב. בחלק מהפעמים, מיד לאחר ההתפרצות והגניבה, שלח הנאשם לסוחר תמונות של הרכוש שגנב.

בהתאם להסדר הטיעון נמחקו פרטי האישום הראשון והשישי. על פי המתואר בפרט האישום השני, בתאריך 16.12.2023 בשעות הלילה המאוחרות הגיע אחר ליישוב הקהילתי "יד בנימין" (היישוב), התפרץ לבית המתלוננים וגנב משם כסף מזומן בסך 500 ₪ וכרטיסי אשראי. בהמשך לכך ועובר לתאריך 27.12.2023 קיבל הנאשם לחזקתו בדרך שיאנה ידוע את כרטיסי האשראי. בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירה של החזקת רכוש גנוב, לפי סעיף 413 בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (חוק העונשין).

בכל אחד מפרטי האישום השלישי, הרביעי והחמישי, הורשע הנאשם בעבירות התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע עבירה, לפי סעיף 406(ב) בחוק העונשין וגניבה, לפי סעיף 384 בחוק העונשין, שביצע הנאשם בתאריכים 24.12.2023 (שתי התפרצויות) ו- 27.12.2023 בשעות הבוקר. הנאשם גנב מבתי המתלוננים ביישוב כסף מזומן ותכשיטים רבים, ביניהם תכשיטי זהב וכן תכשיטים בעלי ערך סנטימנטלי שניתנו כירושה.

על פי המתואר בפרט האישום השביעי, בתאריך 28.12.2023, סמוך לשעה 09:45, התהלך הנאשם ביישוב בין הבתים. בנסיבות אלה החזיק הנאשם תיק גב ובתוכו כרטיסי אשראי שחלקם אינם על שמו; מספר אוזניות אלחוטיות וחוטיות; תכשיטי נשים וכסף מזומן בסך 170 ₪. בהמשך לכך, בהתאם לחיפוש שנערך בחדרו של הנאשם בתאריך 31.12.2023 במלון בעיר אשדוד, החזיק הנאשם כסף מזומן בסך 2,500 ₪; 262 דולר אמריקאי; שטרות זרים אחרים; שעון יד שחור מזהב; 61 טבעות; 12 צמידים; 6 שרשראות; 44 עגילים; 2 קופסאות עם תכשיטים. בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירה של החזקת רכוש גנוב, לפי סעיף 413 בחוק העונשין.

2. להשלמת התמונה יצוין כי הנאשם הורשע ב"תיק באר שבע" כבר ביום 23.3.2023 והופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר. בהמשך לכך, שוחרר ביום 15.6.2023 לקהילה הטיפולית "הדרך" אולם עזב את הקהילה ביום 26.11.2023 - אז ביצע את העבירות מושא תיק רחובות.

3. מאז מעצרו משולב הנאשם בטיפול במסגרת בית המעצר. בהתאם להבנות בין הצדדים הופנה הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר, אולם לא גובשה הסכמה בדבר הענישה הראויה. תמצית טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה, עו"ד עדי סעדיה, עמדה על הפגיעה הקשה ברכוש הציבור, זכות הציבור לפרטיות, ולביטחון אישי. אשר לתיק באר שבע, עתרה לקבוע מתחם ענישה שנע בין 38 ל- 50 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. ביחס לנסיבות ביצוע העבירות, ביקשה מבית המשפט לשוות לנגד עיניו את הפחד, שאחז במתלוננות שנתקלו בנאשם כשהתפרץ לביתה, כאשר באחד מהמקרים נכחה גם תינוקת בבית. עוד ביקשה לתת דגש לחומרה לביצוע העבירות מושא האישום הראשון תוך מעילה באמון אבי המתלוננת, אשר העסיק את הנאשם ונתן לו פרנסה וכן להיעדר הרתעת הנאשם, אשר לא אמר נואש ומיד עם כישלונם להשלים את ביצוע ההתפרצות באישום הראשון, מיהר לבית אחר במטרה לבצע התפרצות וגניבה נוספת.

5. בנוגע לתיק רחובות, ביקשה לקבוע מתחם ענישה שנע בין 45 ל- 80 חודשי מאסר בצד ענישה נלווית. הזכירה כי הנאשם ביצע העבירות לאחר ששוחרר במסגרת הליך המעצר לקהילה הטיפולית "הדרך" לגמילה מהתמכרויות, אולם החליט לעזוב את הקהילה, תוך הפרת הוראות בית המשפט. ב"כ המאשימה עמדה על הנזק שנגרם, על היקף הרכוש שנגנב, תוך חדירה גסה לפרטיות, בשעות בהן אנשים נמצאים בבית, כאשר אירוע רודף אירוע ובפרט כשמדובר בעבירות שבוצעו ביישוב קהילתי קטן, בתקופה רגישה, לאחר שפרצה מלחמת "חרבות ברזל", בשעה שאנשים חוששים לשלומם גם בתוך ביתם- מבצרם.

6. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הגישה ב"כ המאשימה את גיליון המרשם הפלילי של הנאשם, שחרף גילו הצעיר, כבר הספיק לצבור לחובתו מספר הרשעות בעשרות תיקי חקירה וביקשה לתת משקל לחומרה להיעדר הרתעה שלו מעונשי מאסר ממושכים - האחרון שבהם לתקופה בת 44 חודשי מאסר בגין 12 תיקי חקירה, וממאסרים על תנאי, שהם חבי הפעלה בעניינו; ואת הפרת האמון בבית המשפט, עת בחר לבצע עבירות רבות נוספות, תוך עזיבת הקהילה הטיפולית אליה שוחרר. ב"כ המאשימה התייחסה לאמור בתסקיר ולהיעדר המלצה טיפולית של שירות המבחן כמו גם התרשמות כי מדובר במי שמתקשה לשמור על גבולות ברורים ונעדר חשיבה על השלכות מעשיו על הזולת. משיקולים אלה ולנוכח האינטרס הציבורי בהרתעת היחיד והרבים, מדובר, לגישה, במקרה המצדיקה השתתפות ברף העליון של מתחמי הענישה להם עתרה. עם זאת, בהתחשב בחיסכון בזמן השיפוטי ובנסיבות האישיות כפי שעולות מתסקיר שירות המבחן, ביקשה להשית על הנאשם בגין שני התיקים עונש מאסר לתקופה בת 8 שנים; להפעיל את המאסרים המותנים באופן מצטבר, כך שסה"כ ירצה 9 שנות מאסר בפועל; מאסרים מותנים; קנס ופיצוי המתלוננים, בסכומים משמעותיים.

7. הסנגור, עו"ד יוסי ציטיאט, סבור כי העונש לו עתרה המאשימה הוא חסר פרופורציות ואינו מתיישב עם מדיניות הענישה הנוהגת. בהקשר זה טען כי אין בסיס לעתירה לקביעת מתחם ענישה נפרד בגין כל אחד מהתיקים, שכן מדובר ברצף עבירות אחד מאותו סוג. הסנגור הטעים כי העבירות לא בוצעו מתאוות בצע, חמדנות או רצון להתעשר, אלא על רקע היקלעות הנאשם למעגל של הימורים שגרר חובות ל"שוק האפור". אשר לקביעת העונש, ביקש להתחשב בהודאת הנאשם, בחרטה שהביע, בחיסכון הזמן השיפוטי והצורך להביא את המתלוננים ולהעיד. עוד ביקש לתת משקל לנסיבות האישיות של הנאשם, כעולה מתסקיר שירות המבחן וכן למאמציו לשיקום, השתלבותו בטיפול מזה 7.5 חודשים במסגרת בית המעצר, ובפוטנציאל שלו לעבור שינוי בחייו בתמיכת משפחתו.

8. הנאשם ניצל את זכותו למילה האחרונה. שיתף בתולדות חייו והסתבכותו בגיל צעיר עם החוק על רקע התמכרותו להימורים. הנאשם הביע צער על מעשיו וסיפר כי שוחח עם המתלונן בתיק באר שבע וביקש את סליחתו. בנוגע להפסקת ההליך הטיפולי, שיתף הנאשם בקשיים שחוזה להתמיד בטיפול לאחר פרוץ המלחמה, כשהוא מנותק ואינו מודע למתרחש במציאות. הנאשם הודה שעשה טעות בכך שלא הסגיר את עצמו לאחר עזיבתו את הקהילה והסביר כי עשה כן מהפחד לחזור למאסר. כיוון שהוריו לא הסכימו לקבלו, התגורר ברחוב וחזר לביצוע העבירות מושא תיק רחובות. לדבריו, מיד עם כניסתו למעצר נכנס לטיפול הכולל סדר יום משעה 6:00 ועד 20:00 בערב, עם גבולות ברורים: "לקח לי הרבה שנים והמון צער וכאב שמעבר לעובדה שפגעתי גם באנשים וגם ברכוש של אנשים, בעיקר בהורים שלי שצריכים להגיע לתוך הבית סוהר ולבתי משפט (בוכה) ומשטרות וחופשים, איבדתי הרבה מאוד אמן של בית משפט, של ההורים שלי, של המשפחה, של אחים שלי שלא איתי בקשר, אני כן מנסה לעשות משהו שונה ולא סתם הם אמרו שהם היו שומעים בקול שלי משהו אחר, אני מוכיח את זה במעשים, אני לא לוקח מהם שקל, עובד עם עצמי, אני משתדל לבקש סליחה ממי שאני יכול, ...אני לא מבקש חסד אבל אני כן מבקש מבית המשפט שייתן לי צ'אנס והזדמנות, זו פעם ראשונה שאני מבקש את זה, מעולם לא ביקשתי צ'אנס אמיתי ולא מתוך מניע ואינטרס, לשבת בבית סוהר כמו שאני צריך ולהשתחרר כמה שיותר מהר על מנת להתחיל לעבוד ולהחזיר את הכסף. אני מודע לכך שהמעשים שלי מדברים בעד עצמם, אני כן אגיד שאני מתחרט ולוקח אחריות מלאה על המעשים שלי, שאילו יכולתי להחזיר אחורה את הזמן והייתי מודע לכל הבעיות שלי סביר להניח שהייתי מבקש עזרה לפני. אני באמת מבקש להתייחס לתיק הזה מתוך מקום של חסד ורחמים".

דיון והכרעה

9. בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)), עדיפה עלי עמדת המאשימה לפיה יש לקבוע מתחם ענישה נפרד בנוגע לכל כתב אישום ואולי אף נכון היה יותר לקבוע מתחם נפרד לכל אחד מפרטי האישום, שכן מדובר בעבירות שבוצעו במועדים שונים, כלפי מתלוננים שונים. על אף שנמצא חוט מקשר בין המעשים ועסקינן בעבירות רכוש, שבוצעו בנסיבות דומות, מרחק הזמן כמו גם העובדה שהנאשם ביצע את העבירות מושא תיק רחובות לאחר הגשת כתב האישום בתיק באר שבע, במסגרתו אף נעצר, אינה מאפשרת קבלת עמדת ההגנה כי מדובר במעשים המהווים "אירוע אחד".

10. במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים ובהם ההגנה על קניינו של אדם, השמירה על המרחב האישי ועל זכותו של אדם לפרטיות ולביטחון בדלת אמותיו. לעבירות התפרצות לבית נודעת חומרה יתירה נוכח הפלישה החמורה לתחום הפרט והפוטנציאל להתלקחות עימות אלים, ולא אחת עמד בית המשפט העליון על הצורך בנקיטת ענישה מחמירה כלפי המבצעים עבירות אלה (רע"פ 398/14 ערג' נ' מדינת ישראל (16.03.2014); רע"פ 10551/09 יורובסקי נ' מדינת ישראל (7.1.2010)).

יפים לעניינו הדברים שנפסקו ברע"פ 4789/22 פלוני נ' מדינת ישראל (20.7.2022):

"עבירת ההתפרצות מערערת את תחושת הביטחון האישי של כל אדם, כאשר הפורץ נכנס בעזות מצח לדירה שאינה שלו, במטרה לבצע עבירה. באותה העת, קניינו, פרטיותו וכבודו של בעל הדירה נפגעים, כאשר הוא נוכח לדעת כי אפילו ביתו - אינו מבצרו (רע"פ 512/22 דגמש נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (23.3.2022); רע"פ 6607/21 חסון נ' מדינת ישראל, פסקה 19 (21.10.2021)).

יודגש, עבירת ההתפרצות למקום מגורים אינה עבירת "רכוש" גרידא - אף שגם בכך אין להקל ראש, כי אם פגיעה בלב חירותו של כל אדם ואזרח הנגרמת כאשר אדם זר חודר ברגל גסה לדל"ת אמותיו. מאותה העת, חרדה אוחזת בבעל הדירה העולה על יצועו, ביודעו כי אף בביתו שלו, בחדרו ובמיטתו - אינו מוגן. במקרים אלו נדרשת ענישה הולמת ומרתיעה בדמות עונש מאסר בפועל מאחורי סורג וברית, נוכח הפגיעה הגואה ברחובות ישראל בכלל, ובאזור הנגב בפרט. כך נדרש כדי להגביר את תחושת הביטחון במרחב הציבורי והאישי".
וברע"פ 3063/11 כהן נ' מדינת ישראל (17.4.2011):

"עבירות התפרצות למעונו של אדם וגניבה או נסיון לגנוב את תכולתו, מתרחשות בחלק ניכר מדי יום בלא שעולה בידיהן של רשויות האכיפה לאתר את העבריינים. והנה בינתיים בא אדם לביתו, מוצא מהפכת סדום ועמורה, ומי שלא עמל ולא טרח בו עמד עליו לגזול יגיע של הזלזל ולגרום לו חסרון כיס, מפח נפש ואימה. על כן לא יתכן, אלא בהתקיים נסיבות חריגות במיוחד, כי כאשר נלכד העבריין בעבירה מסוג זה, ייגזר עליו עונש שאינו מאסר בפועל, ואין בכך חידוש; קל וחומר, כאשר למבצע העבירה עבר פלילי עשיר".

11. על אף שלא ניתן להצביע על תחכום או שימוש באמצעים מיוחדים, חומרת מעשיו של הנאשם נובעת מריבוי העבירות ומהאופן השיטתי בו נהג לפגוע ברכושם של אחרים, תוך הפרה גסה של זכותם לביטחון אישי ולפרטיות.
12. אשר לתיק באר שבע - האישום הראשון מתאר אירוע מכוער במיוחד בו פגע הנאשם באמון שניתן בו ותחת להכיר תודה למתלונן, אשר פרש עליו את חסותו וניסה לסייע לו, התפרץ הנאשם ליחידת הדיוור, שם התגוררה בתו של המתלונן, ד', עם בעלה ובתה. האירוע המתואר מהווה דוגמה חיה לסכנה הטמונה בהתפרצות למגורים תוך היתקלות בבעלי הבית וניתן רק לשער כיצד חשה ד' עת התעוררה למשמע רעשים בבית, בהיותה בבית לבד עם בתה התינוקת, וראתה את הנאשם במטבח. באירוע המתואר באישום השני יש לזקוף לחובת הנאשם את התעוזה שבביצוע עבירת התפרצות בבית נוסף באותו הרחוב, גם כאן בשעה שמתלוננת הייתה בגפה בבית ותוך גניבת תכשיטי זהב ויהלומים וגרימת נזק לרכוש.

13. אשר לתיק רחובות- נתתי דעתי לביצוע עבירות ההתפרצות באופן שיטתי, תוך שמירת קשר הדוק עם הסוחר ויצירת מנגנון למכירת הרכוש הגנוב, בתעוזה של ממש, לאור יום, בשלושה בתים שונים, כמו גם למציאתו של הנאשם בשני מועדים שונים כשבידיו כרטיסי אשראי ועשרות רבות של תכשיטים בצד כסף מזומן. הנאשם גנב רכוש יקר שאינו נמדד רק בערכו הכספי, אלא בערכם הסנטימנטלי של התכשיטים שניתנו לבעליהם מירושא.

14. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, מלמדת כי בעבירות התפרצות למגורים נוהגים בתי המשפט להשית עונש מאסר בן 10-14 חודשים ברף התחתון ו-24 ברף העליון, והכול בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות (ראו מני רבים: רע"פ 326/23 אבו עסא נ' מדינת ישראל (11.1.2023); רע"פ 3058/18 רחמילוב נ' מדינת ישראל (23.4.2018); ע"פ 9337/19 אוחיון נ' מדינת ישראל (25.12.2017); ע"פ 430/17 אזולאי נ' מדינת ישראל (7.3.2017); ע"פ 8637/14 עבאסי נ' מדינת ישראל (13.1.2015); רע"פ 7683/13 פרלמן נ' מדינת ישראל (23.2.2014)). ואולם, בהינתן שגזירת הדין איננה עניין מתמטי בו, דומני כי העונש הכולל לו עתרה המאשימה ובפרט בנוגע למתחם המבוקש בנוגע לתיק רחובות, מופרז לחומרה ומתיישב יותר עם ענישה שנקבעה בעניינים של נאשמים בעלי עבר פלילי מכביד במיוחד, שנדונו בגין מספר רב יותר של עבירות.
15. כך למשל, בע"פ (מרכז) 11524-01-19 מדינת ישראל נ' שלפמן (וערעור שכנגד) (3.6.2019) - דובר בנאשם שהורשע בכתב אישום מתוקן שכלל 13 פרטי אישום בעבירות התפרצות למקום מגורים (בחלק מהמקרים בצוותא), קשירת קשר, גניבה, החזקת מכשירי פריצה בצוותא ועבירות נוספות. כן צירף שלושה כתבי אישום, העוסקים בשלוש עבירות של גניבת אופניים; התפרצות למגורים וגניבה; גניבת אופניים והסגת גבול, בהתאמה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה כולל הנע בין 6 ל-13 שנות מאסר והשית על הנאשם 7 שנות מאסר תוך הפעלת עונשי מאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור הנאשם נגד חומרת העונש. ביחס לערעור המאשימה נגד קולת העונש נמנע בית המשפט מלהתערב במתחם הענישה שנקבע אולם קבע שלא היה מקום להשית מאסר בתחתית המתחם בשים לב לעברו הפלילי המכביד של הנאשם 9 הרשעות קודמות ב-94 תיקי פל"א- בעבירות רכוש, סמים ואלימות, מתוך 77 עבירות התפרצות למקום מגורים. עונש המאסר הועמד על 8 שנים ו-8 חודשים; ברע"פ 6871/17 קרעין נגד מדינת ישראל (7.11.2017) - דובר בנאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות, בביצוע 10 התפרצויות לדירה ועבירות נלוות, תוך תכנון מראש וקשירת קשר אחרים וביניהם שני תושבי יהודה ושומרון. נפסק כי הוא המנהיג אשר עמד מאחורי התכנית העבריינית. נקבע מתחם ענישה שנע בין 6.5 ל-13 שנות מאסר. על הנאשם, בעל עבר פלילי, שהיה אסיר ברישיון, הושתו 9 שנות מאסר בצד ענישה נלווית. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.
16. לפסיקה במקרים דומים לעניינינו, ראו: רע"פ 4121/23 שויקה נ' מדינת ישראל (7.6.2023) - דובר בנאשם שהתפרץ לארבעה בתי מגורים וגנב חפצים, מסמכים וכסף. באירוע נוסף הסיג גבול לבית מגורים כשבידיו כלי פריצה ובמועד אחר החזיק רכוש גנוב. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה אחד שנע בין 4 ל-7 שנות מאסר בפועל והשית על המערער 6 שנות מאסר, בשל עברו המכביד. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור הנאשם והעמיד את העונש על 5 שנות מאסר. בקשת רשות ערעור נדחתה;
- עפ"ג (מרכז) 9393-10-21 טבאחי נ' מדינת ישראל (2.1.2022) - הנאשם הורשע בארבעה פרטי אישום שעניינם ביצוע עבירות רכוש. נקבע מתחם נפרד לגבי כל אחד משלושה אירועי ההתפרצות למגורים שנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל ולעבירת ניסיון התפרצות למגורים בין 8 עד 24 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הושת מאסר לתקופה של 40 חודשים וכן הופעלו מאסרים מותנים כך שסך הכול ירצה 48 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה בהסכמת הנאשם, למעט בעניין רכיב המאסר חלף קנס.

עפ"ג (מרכז) 43759-09-19 מניאן נ' מדינת ישראל (11.2.2020) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בשתי עבירות של התפרצות למגורים לבצע עבירה ובעבירה של כניסה למגורים לבצע עבירה, שבוצעו בתוך פרק זמן קצר כבן 45 דקות. באחד המקרים התפרץ לבית בשעה שהמתלוננת הניקה את תינוקה, פתח את תיקה ונטל ממנו כרטיס אשראי, תעודות, כסף מזומן ותכשיטים. בית המשפט קבע בגין כל אחד מהאירועים מתחם ענישה שנע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד (17 הרשעות), 50 חודשי מאסר בפועל וכן הפעיל מאסר מותנה, בחופף ובמצטבר, כך שסך הכול ירצה 57 חודשי מאסר בפועל. ערעור הנאשם התקבל בהסכמה ובית המשפט המחוזי העמיד את העונש על 50 חודשי מאסר.

עפ"ג (מרכז) 31943-07-16 חי נגד מדינת ישראל (17.1.2017) - דובר בנאשם אשר ביצע שלוש עבירות של התפרצות למקום מגורים בצוואת, התפרצות לרכב וגניבה מתוכו וסירוב לבדיקת שכרות. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין שנתיים לחמש מאסר והשית על הנאשם 45 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד מאסר מותנה ופסילה מותנית. הערעור נדחה.

עפ"ג (מרכז) 20889-11-22 טלה נ' מדינת ישראל (13.3.2023) - הנאשם הורשע בשלושה פרטי אישום בהם דובר בהתפרצויות בצוואת, גניבה בצוואת וקשירת קשר; שני פרטי אישום בהם דובר בכניסה בצוואת למגורים, גניבה בצוואת וקשירת קשר; קבלת רכוש שהושג בפשע; גניבת תיק שנמצא בחדר מדרגות וזריקת מסמכים ובריבוי עבירות הונאה בכרטיס חיוב. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה נפרד לכל אחד מהמקרים, השית על הנאשם 50 חודשי מאסר בפועל וכן הפעיל מאסר על תנאי כך שסך הכול ירצה 66 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי סבר כי הענישה הכוללת חורגת ממדיניות הענישה הנוהגת ביחס לנסיבות ביצוע עבירות וקבע כי עונש המאסר בפועל יעמוד על 4 שנים ובסך הכול ירצה הנאשם 54 חודשי מאסר כולל הפעלת המאסר על תנאי.

17. בשים לב לעקרון ההלימה, בהתחשב בעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים, בנסיבות ביצוע העבירה ובענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בתיק באר שבע נע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, כעונש עיקרי. בתיק ברחובות, אני קובעת כי מתחם הענישה נע בין 26 ל- 54 חודשי מאסר בפועל. קביעת עונשו של הנאשם בגדרי מתחם הענישה

18. הנאשם הוא אדם צעיר, כבן 31, רווק. חרף גילו הצעיר, בראש ובראשונה יש לזקוף לחובתו את עברו הפלילי המכביד, הכולל 5 הרשעות. בגין שתי הרשעותיו הראשונות בבית המשפט לנוער, נדון הנאשם לעונשי מאסר על תנאי, ובאחד המקרים אף היה תחת צו מבחן, אולם בגין שלוש הרשעותיו האחרונות בעשרות תיקי חקירה, נדון לתקופות מאסר ממושכות בנות 48, 33 ו- 44 חודשי מאסר, תוך הפעלת מאסרים מותנים.

19. תסקיר שהוגש ביום 20.6.2024 לא הועיל לנאשם במיוחד וממנו עלה, כי על רקע אירועי חיים שחווה ומאפיינים אישיותיים, התקשה הנאשם לקבל על עצמו נורמות התנהגותיות תקינות ובחר לחבור לחברה שולית מתוך רצון למלא אחר צורכי שייכות. כאמור, במסגרת תיק באר שבע שוחרר הנאשם לקהילה הטיפול "הדרך", אולם החליט להפסיק את הטיפול ונעצר. לדבריו, אמונו בצוות הטיפול התערער כאשר לא שיתפו בפרוץ מלחמת "חרבות ברזל" וצין כי בשל מגורי רבים מבני משפחתו בעוטף עזה, היה חשוב לו לקבל את המידע. בהמשך מסר כי בשל היותו שומר שבת חסר לו הצביון הדתי. הנאשם שיתף, כי לאחר שעזב את הקהילה, סירבה משפחתו לקבלו וביקשה שיסגיר עצמו, אולם הוא בחר שלא לעשות כן, התגורר בבתי חברים ולעיתים אף לן ברחוב, וכן חזר לביצוע עבירות פליליות על רקע התמכרותו להימורים.

שירות המבחן התרשם מקושי בדחיית סיפוקים ובבחינת השלכות מעשיו, כאשר ברקע קיימת התמכרות להימורים ועיסוק בכסף כמקור לתחושת כוח וערך. ניכר כי ניסיונות עבר במסגרות טיפול שונות לא צלחו ואף סנקציות בדמות מאסרים בפועל לא הועילו. בנסיבות אלה, המליץ על ענישה מוחשית אשר תהווה עבור הנאשם גורם הרתעתי ומציב גבול מביצוע עבירות דומות בעתיד.

20. בצד הקושי לתת שוב אמון בנאשם, לא ניתן להתעלם ממאמציו לשיקום. הנאשם נטל אחריות על מעשיו והודה בשני כתבי האישום. לזכותו יש לזקוף כי מיד לאחר מעצרו המחדש השתלב הנאשם בהליך טיפולי משמעותי. ממכתבה של קצינת אסירים בבית הסוהר בו שוהה הנאשם (טלנ/1), שהוגש על ידי ההגנה, עולה כי הנאשם מועסק במפעל יצרני, הינו אחראי ומסור ועושה את המוטל עליו לשביעות רצון ממונים. הנאשם מוסר בדיקות שתן ללא ממצאי סם, מתנהג ללא דופי מיום שילוב במחלקה, הוא מכבד את החוקים והכללים ועומד בסדר היום האינטנסיבי. הנאשם ממלא תפקידים משמעותיים במחלקה, משתתף באופן פעיל בכל הקבוצות, מהווה קול חיובי ומשמעותי במחלקה, משמש דוגמא אישית למטופלים, בעל נתינה ואסירות תודה, מכבד מאד בהתנהלותו ומקבל סמכות. ניכר שהנאשם לוקח ברצינות רבה את התהליך הטיפולי הנוכחי ובעל תובנה כי עליו להמשיך במסגרת טיפולית גם לאחר סיום הטיפול במחלקה.

21. התחשבות גם בעדות אביו של הנאשם, אשר יש לצין כי העמיד לו גבול ברור וסרב לקבל בחזרה לבית, לאחר עזיבתו את הקהילה הטיפולית. האב סיפר על המאבק של הנאשם לחזור למוטב ולהשתקם. שיתף בכנות בקשיים שעברה המשפחה, כאשר הנאשם חוזר שוב ושוב אל בין כותלי בית הסוהר מגיל צעיר. לדבריו, היום יודע בוודאות שהנאשם עובר טיפול רציני, מעמיק: "אני מדבר עם המדריכים ואני שומע גם את הקול שלו, אני שומע לא רק חרטה, אני שומע דיבור אחר. הילד הזה חייב לחזור לטיפול, חייב, בשביל להוציא את האור הגנוז בו הוא חייב טיפול דחוף, ואני מאמין באמונה שלמה שאם הוא יחזור לטיפול הוא יצליח. אז תגידו שכבר היה בהרבה טיפולים- זה לא אומר כלום, רוב המטפלים שדיברתי איתם הם בעצמם נפלו. אני מבקש רחמים גדולים עליו, רחמים אמיתיים, תחזירו אותו לטיפול".

22. בשקלול הנתונים, מצאתי לגזור את עונשו של הנאשם מעט מעל מרכזי הענישה של המתחמים שקבעתי. אין צורך להזכיר כי התוצאה אליה הגעתי איננה נובעת מ"סיכום אריתמטי" של העונשים, וזאת בהתאם לעקרון העיקרון המידתיות ולאור סעיף 40ג(ג) בחוק העונשין לפיו בית המשפט במקרים של ריבוי העבירות: "...במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן, וישמור על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש, ואם גזר עונש מאסר - לבין תקופת המאסר שעל הנאשם לשאת".

23. על מנת לעודד את הנאשם בדרכו השיקומית ותוך מתן ביטוי לתהליך הטיפולי החיובי המשמעותי והממושך שעבר בבית המעצר, מצאתי לגזור את דינו במתנינות, ואני מורה על הפעלת המאסרים המותנים בחופף זה לזה ובאופן חופף בחלקו לעונש המאסר.

לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
א. מאסר בפועל למשך 50 חודשים.

ב. אני מורה על הפעלת מאסרים מותנים בני 6 ו- 12 חודשים אשר הוטל על הנאשם בת"פ (ב"ש) 4345-02-18 בגזר דין מיום 18.11.2018 וזאת בחופף זה לזה. המאסרים יפעלו באופן ש-4 חודשים ירוצה במצטבר לעונש המאסר ו- 8 חודשים בחופף.

סך הכול ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 54 חודשים בניכוי מעצרו לפי רישומי שב"ס.

ג. מאסר מותנה למשך 12 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע למשך 3 שנים מסיום מאסרו.

ד. מאסר מותנה למשך 8 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון, למעט החזקת נכס חשוד, למשך 3 שנים מסיום מאסרו.

ה. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה של החזקת נכס חשוד, למשך 3 שנים מסיום מאסרו.

ו. הנאשם ישלם לכל אחד מנפגעי העבירה בתיק באר שבע וכן בפרטי האישום השלישי, הרביעי והחמישי בתיק רחובות פיצוי בסך ₪ 2,000 (ובסך הכול ₪ 10,000). המאשימה תעביר את פרטי נפגעי העבירה למזכירות בית המשפט בתוך 7 ימים ותעדכן את נפגעי העבירה אודות תוצאות גזר הדין והפיצוי שנפסק.

הפיצוי ישתלם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל ביום 1.4.2025. ובכל אחד בחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועד- תעמוד יתרת הקנס לתשלום מידי.

ז. הנאשם ישלם קנס בסך ₪ 2,500, או 2 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישתלם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל ביום 1.4.2025. ובכל אחד בחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועד- תעמוד יתרת הקנס לתשלום מידי.

ככל שקיימת הפקדה בתיק זה או בתיק קשור אליו, בהסכמת הנאשם, היא תקוזז לטובת הפיצוי והקנס, והיתרה תושב לו כפוף לכל דין, לרבות עיקול. תשלום הקנס או הפיצוי יעשה ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת הדרכים הבאות: בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה (חיפוש בגוגל "תשלום גביית קנסות"): www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט). או באמצעות מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז הגביה) בטלפון *35592 או בטלפון *****. או במזומן בסניפי בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות (ללא צורך בשוברים). כל סכום שיופקד יזקף תחילה לטובת הפיצויים.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 יום.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן

ניתן היום, י' חשוון תשפ"ה, 11 נובמבר 2024, בנוכחות הצדדים.